

SOUTH OMAHA

Velké domácí tržiště na dobytek Nejlepší trh pro lowu a Nebrasku

**Proč nezasílat tam svůj vepřový
a hovězí dobytek i ovce?**

Zádný trh na Missouri řece neposkytuje lepší odbyt pro hovězí, vepřový dobytek a ovce z Nebrasky, nežli South Omaha. Jateční požadavky rok od roku vzrůstají, venkovních nakupovačů poptávka jest v historii trhu největší. Ceny ve všech odborech příznivě srovnávají se s těmi, jež jiné konkurenční trhy platí. Značná část ztráty, vzešlé úbytkem na dobytku a z dovozného, odstraní se zasláním do South Omahského trhu. Ve skutečnosti, výhodné umístění South Omahy, se zřetelem na Nebrasku a plodnou část západu, činí ji nejlogičtějším a nanejvýše hospodárným tržištěm pro západního zaslatele.

Union Stock Yards Co. of Omaha

[LIMITED]

KOHO ZÍSKÁVÁ AMERIKA V DR. ŠTĚPÁNKOVÍ.

Již několikrát měli jsme příležitost psát o novém vyslanci československé republiky ve Washingtonu, dr. Bedř. Štěpánkovi, leč jeden velký a význačný rys jeho osobnosti — onen, který jej československé Americe učinil nejdražším, byl doposud pouze nejasně načrtnut. Proto otiskujeme z "Českého Slova" níže uvedenou jako nanejvýše zajímavou a důležitou.

"Vyslance dr. Štěpánek odjíždí do Ameriky," — píše v Č. S. Klofáč. "Muž, který v době české revoluce hrál u nás roli nejvýznamnější, hlava a duše Maffie, zitra večer opouští Prahu, by přes Terst odjel na nové místo svého působení, do Spoj. Států Severoamerických, kdež jmenován byl prvním vyslancem čes. republiky. Amerika má pro nás stát velký význam. Nejen hospodářský a politický, ale také národní, uvážíme-li, jak značná část našeho národa, Čechů a Slováků ve Spoj. Státech Severoamerických žije. Úkol, který tu zastupuje čes. republiky očekává, je tedy veliký a vyžaduje také velikých schopností. Proto náš zahraniční úřad ze svých lidí vybral opravdu nejlepšího a nejschopnějšího."

Dr. Štěpánek je muž pro dráhu diplomatickou odborně velkolepě připravený (v té příčině jediný u nás) a co je hlavní: jest českým člověkem až do kosti a moru, moderním demokratem a charakterem, jakých je málo. Jeho vědomosti jsou právě tak obdivuhodny, jako jest jeho píle a houževnatost. Syn ze známé pražské rodiny studoval práva a filosofii, pak absolvoval školu politických věd v Paříži, dále školu orientálních jazyků a pokračoval ve studiu na Lazarevském institutu v Moskvě.

Vykonav velké cesty, vstoupil do konsulační služby rakousko-uherské. Byl přidělen konsulátu v Cañahradě a Smyrně, ale byl brzy po zahájení války jako podzelený z protirakouského smýšlení přeložen do Německa. Zde pracoval už pro Maffii, odtud tři-

krát jel do Holandska, aby prostředkoval zprávy pro Masaryka a opačně zas přinášel zprávy pro Maffii. Dne 25. prosince 1915 v Amsterdamě sešel se dokonce s dr. Benešem, vyřídil vše, co nahší zahraniční činitelé věděti musili a přijav tu zprávy pařížské Národní Rady. Brzy na to vídeňské zahraniční ministerstvo dalo Štěpánka do dispozibility a pak trvale do výslužby. Štěpánek vrátil se trvale do Prahy a stal se hybnou silou a duší Maffie až do převratu.

Jen zasvěcení vědí, co tu Štěpánek vykonával, jsou to věci namnoze dnes neuvěřitelné — širší veřejnosti, skromný jak je, zůstával neznámý. Jeho činnost byla sebevědomá, v nejnabehpěnějších a nejmohutnějších situacích neztrácel klidnou rozvahu a neztrácející nikdy víru ve vítězství české věci, dovedl tutéž silnou víru přenést na všechny, s nimiž se stýkal. Jihošlovanská Maffie je také jeho dílem. Solidarita Čechů s Jihošlovany byla vždy politickým programem dr. Štěpánka. Jedinečným ve světové válce je odvázný útek dr. Štěpánka s Giniem (spoluobžalovaný s br. Klofáčem) na rybářském člunu z Dalmacie do Itálie v létě r. 1918. I to bylo ve službách české a jihošlovanské Maffie.

Po převratu působil v Paříži, pak povolán byl do Prahy k vedení zahraničního ministerstva pro dobu pohybu ministra Beneše v Paříži. To byly měsíce zimní — nevyšlující práce. Nebylo tu nikoho. Štěpánek v pravém slova smyslu obstarával všechno sám, seděl často při pracovním stolek do rána. A při tom současně pracoval i v jiných oborech.

Všecky důležité akce kulturní a hospodářské po převratu jsou úzce spojeny s jeho jménem. Zmínujeme se jen o národním fondu Masarykově, který jest v podstatě jeho dílem.

Pochopitelno, že může takových kvalit nerad v Praze ztrácet. Často bude nám scházet. Ale útechem je nám, že jest to Amerika, kam odjíždí. Američtí, v níž očekávají ho úkoly veliké. Česká Amerika v Štěpán-

kovi najde muže, jakého hledala. Lepšího zahraniční úřad maruše hledal.

A jestliže doma až do poslední chvíle pracoval na solidaritě mezi Čechoslováky a Jihošlovany, v Americe i v tom směru bude moci pokračovati. Československá Amerika bude mít ve Spojených Státech Severoamerických důstojného, čestného reprezentanta. Přejeme mu hodně zdraví!"

DRAHÁ PRKNA.

Ferd. Piasecký.

Nákladní vlak na nádraží — nevíte, jak se jmenuje? Teď opravdu nevíme, máme-li to říci nebo ne. Ostatně, co nám po nádraží. Mohlo se to státi na kterémkoli nádraží, kde jsou dvě topírny. V Čechách to však bylo a v Rakousku také.

Tedy na tom nádraží, o němž chei vypravovali, jsou dvě topírny. Jedna patří třeba státní dráze, druhá soukromé společnosti. Topírna soukromé společnosti byla velká, státní dráha měla topírnu malou, která naopak nestála. Proto ředitelství státní dráhy našlo velkou topírnu soukromé společnosti, které malá topírna úplně stačila.

A na tomto nádraží — nyní vám již, jak myslím, úplně známém, projížděl nákladní vlak, vedený strojvedcem Krulišem, který byl dnes v neobyčejně dobré náladě. Červené rty, svítili z měkkého, hnědého vousu, byly napuleny, pláskající tlumené nejnovější popěvky, a tmavé oči jen hrály ve stínu dlouhých brv.

Vlak měl dojetí před rampu, aby mohlo býti zboží pohodlně naloženo. Kruliš / hravě pohnul pákou a vlak stoupl za rachotu narážecí a řetězů. Ale pronikavý hvizdot a posuňovače hlásil: "Popojet v před!" Kruliš zase pohnul pákou a díval se vzhled, aby nepřejel dále, nežli bylo třeba. Pára zayčela, řetěz zaračotily, napínající se a vlak se pomalu hnul.

Náhle něco zapráskalo, jako když se strom kácí a Kruliš viděl

s úžasem, že vjel až do dřevěného pažení topírny, kde nárazníky lokomotivy vyrazily dvě prkna, jež se přelomila neodolatelným tlakem ohromné hmoty jako stěbla.

Hvizdot ztuhl Krulišovi na rtech, rychle zastavil a běžel se podívat, co se stalo. Byla to jen dvě prkna — a kámen mu spadl ze srdce. Dva, tři zřizenejí přiběhli a upřímně se rozesmáli. — Kruliš se snadno nakazil a s ehechtotem vskočil opět na lokomotivu.

Jakmile měl chvilku volno, běžel k přednostovi a s úsměvem hlásil svoji nehodu.

Pan přednosta se vztýčil, prohnul kolena, až v nich počil rupnutí, stáhl bradu do zlatého límce, přes nějž přelozil se měkce masitý lalok a dívaje se přes zlatý skřípec na Kruliše, spustil: "A to je vám k směchu?" Kruliš rozesmál se hlasitě, ani nevěděl proč. Přednosta se nalomil v pase, hodil levou ruku vzhled a ukazovák pravé ruky namířil proti Krulišovi, opisuje jim roztržené kroužky: "Vždyť to musím udat a můžete mít disciplinárku!"

"To snad ne," usmíval se ještě Kruliš.

"To snad ne, — to snad ne! Ale pro bohu, mi fěknete, před čím máte respekt, když vás ani disciplinárka nehne! Ale udat se to musí!"

"Mohu jít, pane přednosto?"

"I jděte, jděte, však vám někdo břebíněk srazí."

Kruliš šel po svém a už si zase hvízdal. Takle jeho nálada se nedala zlomit ničím.

Leč Krulišův nekomisi rozum nestačil na pojetí celého rozsahu neblahé nehody. Celý aparát úřední se octl v pohybu. Přednosta hlásil vše široce "nahoru". Protože pak topírna byla najata, hlásilo ředitelství státní dráhy ředitelství dráhy soukromé, co se stalo. Ředitelství soukromé dráhy jmenovalo trojčlennou komisi k vyšetření škody a oznámilo to ředitelství státní dráhy, které proto jmenovalo také trojčlennou komisi, aby jeho autorita neutrpěla a aby nebylo při komisi osiženo.

Čtvrtého dne přijely do nádraží, jež již nyní zcela jistě znáte, dvě komise. Jedna z Vídně, jedna z Prahy, revident a kontrolor, k nimž přibráni ještě dva přednostové stanice: jeden z místa, druhý ze stanice, vzdálené 40 km.

Po dobré snídani, při níž se páni představili, šly komise k topírně. Šli všichni důstojně a pozvolnu, horlivě vykládající a rozvažující živě rukama. Za chvilky došli k topírně a kontrolor soukromé dráhy vyřál metr, aby změnil velikost obou neblahých prkének a velikost děr.

Po něm přeměřil vše sám pan vrchní revident státní dráhy a ku podivu! Výsledek měření byl stejný.

Za půl hodiny vraceli se páni spokojeně do restaurace, těšíce se na výborný oběd.

"Úžasná nebalost," pronášel již alespoň po padesáté vrchní revident státní dráhy nosem, neotvíraje téměř úst.

"Zajisté, zajisté, úžasná nebalost," přisvědčoval horlivě přednosta státní dráhy, až se mu lalok truchlivě potřásl.

Po obědě se komise rozjely.

Kruliš otvíral oči, slyše o komisi, jež stály na dřevěných nejméně 200 Kč. Odpívl si a toho dne si již ani nezapískal.

Ještě více otevíral oči, když si jej přednosta za čtrnáct dní zavolal a předložil mu výměr, jímž se mu za neopatrnou jízdu předpisovala jedna koruna pokuty.

Vyrazil bez pozdravu z kanceláře a teprve na peroně si odlehčil: "To aby do toho už hrom uhořel! Proč jsem osel neměl! Mohl jsem dát tu korunu truhličce, ten by byl prkna spravil a bylo by to dobré."

Když to vyprávěl kamarádům, vybuchl: "Takový kšeft jim člověk opatí a dostane ještě pokutu!"

MODERNÍ KAHÝRA.

Město Kahýra v Egyptě je nejprjemnějším místem v létě, alespoň za večera, píše korespondent londýnského časopisu The Daily Express. Angličané, kteří byli v Egyptě, dříve neznávali

v Kahýře nic příjemného a pravidelně pro osvězení konali v létě cestu do mateřské země — Anglie. Avšak vysoké náklady dnes s cestováním spojené přiměly je, aby hledali nějaké osvězení v Kahýře samotné.

Město Kahýra žije vlastně hlavně večer. Odpoledne panuje tak velké vedro, že člověk dobře udělá, když leží bez pohybu v zatmělé místnosti. I toto opatření nezabrání stálému přílivu potu, tak že časem se člověk domýšlí, že nie má něm nezbylo, nežli kúže a kosti. Když zvedá se šeka Nil, je ovzduší vlhké a následkem toho se vedro velice těžko snáší.

Avšak večer přinese příjemnou změnu. Sotvaže slunce zapadne v kervavé záplavě za Mokattamskými vrchy, dýcháží k rychlé změně v ovzduší. Soumrak rychle nadehází a s ním přichází příjemný a osvěžující větrík. Město se s příchodem večera probouzí. Ulice, které ještě před chvílí byly téměř prázdny a kde nalézali se toliko ospalí policisté a žebráci, podřimující ve stínu, oživi jako působením nějakého čarového proutku a ve chvíli je tu rušno jako na pařížských boulevardech. Takéka ve kavárny obsazeny jsou stoly před kavárnami a rozléhá se veselý hovor a smích.

Vyhruco se prodávající vody a šerbetu, kteří na sebe upozorňují i tlucením dvou sklenic o sebe. Za nimi přijdou prodávající novin a jiných věcí. Hlučno je všude dost, poněvadž prodávající novin jsou stejní na celém světě a také jini obchodníci na sebe upozorňují náborovým voláním. Kavárna a restauranta má Kahýra velké množství a hosté zasadaží za večer po horkých dnech hlavně u stolků na ulicích. Jedna ulice v Kahýře není nic jiným, nežli kavárnou vedle kavárny a jejich stolky sahají až téměř do prostřed ulice.

Lidé večer na ulicích. Po večeru pak popijí pivo anebo víno. Večer Kahýra teprve začíná žít. Také různé sportovní kluby evropské zahajují činnost až večer, poněvadž za dne vedrs jakoukoliv činnost znemožňují.